

Een mens die lijdt is het teken van hoe God met ons verbonden is. Een mens die gruwelijk gemarteld wordt. Een mens die in dat uur van de waarheid door zijn vrienden in de steek gelaten wordt. Een mens die uiteindelijk in totale eenzaamheid sterft door verstikking, uitdroging en hartritmestoornissen. In die mens verbergt zich God. In die mens is God ons nabij op deze wereld. Waar een mens uitroept *Er is geen God* dáár is God. ‘Hier is de theocratie; Gods alleenheerschappij’, dat wil zeggen hier heerst de ware menslievendheid.

Op Golgotha worden Gods kinderen geboren. Leren vertrouwen op een God die zich toont in een mens die lijdt. Volhouden in de Godverlatenheid. Bidden voor wie niet weten wat zij doen. Vertrouwen op genade en recht van de overheid. Maar blijven getuigen van een eenvoudige waarheid tegenover infame machthebbers en bestuurders. Een openlijke agenda voeren. Niet verlaten wie aan je zorg zijn toevertrouwd. Bijeenbrengen van wie een geliefde moeten missen aan de dood. Onze geest in de handen van de Eeuwige bevelen. Zo worden Gods kinderen de tekens van Gods heerschappij over deze aarde.

Die verpleegkundigen op de Intensive Care die al hun liefde en kunde geven aan coronapatiënten die in hun comaslaap vechten voor hun leven, die verpleegkundigen in wier handen coronapatiënten verlaten van hun eigen geliefden sterven — die zijn de tekens van Gods heerschappij op deze wereld. Maar de beelden van de vluchtelingenkampen op de Griekse eilanden...; van de vluchtelingenkampen in de Bekavallei in Libanon...; van de *townships* van Kaapstad...; van de *slums* in Calcutta... waar hoe dan ook kwetsbare mensen dicht opeen leven..., waar 25 tenten of golfplaten hutjes het met één kraan en zonder zeep moeten doen..., waar geen of nauwelijks medische zorg is — *Er is geen God*. En ik ben nu niet bereid te zeggen dat hij er wel is.... — Laten we hopen dat ook door het zien van deze verschrikkelijke beelden kinderen van God geboren worden. Laten we bidden dat we de moed hebben niet te verlaten wie zonder dat we erom hebben gevraagd aan onze zorg zijn

toevertrouwd. Dat we de moed hebben tegenover machthebbers en bestuurders te blijven getuigen van deze eenvoudige waarheid: hier blijkt onze ware menslievendheid. Of niet.

Zo wordt Golgotha het oordeel over onze wereld. Hier stelt de Rechter over dood en leven ons de vraag:

Waar was jij, toen men Hem gekruisigd had?

Waar was jij, toen men Hem hing aan het hout?

Waar was jij, toen de zon niet langer wilde schijnen?

Waar was jij, toen Hij in zijn graf gelegd werd?

Waar was jij, toen Hij uit de doden opstond?

Waar was jij?

Honger heb ik geleden: gaf jij mij toen te eten?

Dorst heb ik gehad: liet jij mij toen drinken?

Toen ik was uitgekleeft: bedekte jij mijn schande?

En toen ik ziek was, heb jij mij opgezocht?

Ooit zat ik gevangen, kwam jij toen naar mij toe?

Alles wat je niet voor één der minsten gedaan hebt,
heb je ook Mij niet gedaan.

Waar was jij?

Ekklesia Leiden
Rapenburg 100
2311GA Leiden
www.ekklesialeiden.nl
info@ekklesialeiden.nl